

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΥΓΟΥΝΤ

“Ο ΚΥΡΙΟΣ ΓΚΑΡΜΠΟ”

(Ένα αποκλυπτικό άρθρο της Γκρέτα Γκάρμπο για τους γάμους των «αστέρων» και για τους λόγους που την κάνουν να μη θέλει να παντρευτεί.)

ΙΑΤΙ άραγε ενδιαφέρεται τόσο πολύ όσος ο κόσμος για την ιδιωτική ζωή των «αστέρων»; Γιατί θέλει να μάθη τα μυστικά τους και κάθε λεπτομέρεια του γάμου τους; 'Ο γάμος, μου φαίνεται, είναι μια ασήγητη ιδιωτική υπόθεση και δεν ενδιαφέρει κανέναν άλλο παρά μονάχα εκείνους που παντρεύονται.

Έπειτα έχω τη γνώμη ότι ζη μόνον πάρα πολύ ένα «άστέρας» όταν κάνουν γνωστές παντού τις πιο ιδιωτικές λεπτομέρειες της άτομικής ζωής του. Όταν γράφουν ότι ένας ηθοποιός του κινηματογράφου έχει γυναίκα και παιδιά, ενώ ο ίδιος παίζει ρόλους «ήθους» στην οθόνη, όχι μόνο δεν είναι άβολο, αλλά κι αντιπαρωτεύματικό... Αυτός μάλιστα είναι ο σπουδαιότερος λόγος που δεν βλέπουμε πάλι στο Χόλυγουντ μεγαλοπρεπείς γάμους με ιεροτελεστίες στην εκκλησία, με ειδικά γαμήλια, με μεγάλους χορούς και με γενική συγκίνηση όπως ήταν ο γάμος της Βίβια Μπράνκ και του Ρόνι Λά Ρόκ, της Μπέτυ Ντάνιελς και του Μπέν Λάιν. Έγιναν ακόμη κι άλλοι γάμοι με πιο μεγάλη επισομότητα, όπως ο αθέσματος γάμος της Γιλόρια Σβάνσον με τον μαρζήσιο ντε λά Φαλαί, της Μαίυ Μούρραυ και της Πόλα Νέγγρι με τους δύο Γερμανούς πρόξενους Ματιβάνι. Από τους τρεις αυτούς γάμους μονάχα ο γάμος της Μαίυ Μούρραυ διατηρείται ακόμη. 'Ο γάμος της Γιλόριας έγινε μέσα σε μια ήβδομη, αν μπορεί να πη κανείς, άτυσφαιρα. Όλοι οι κινηματογραφικοί «άστέρες» την έτιμησαν με την παρουσία τους κι όλοι έδειξαν από την πρώτη στιγμή μια μεγάλη συμπάθεια στο γαμήλιο.

Όπως ξέρετε όμως, το ειδύλλιο αυτό δεν κράτησε πολύ καιρό. Κράτησε ωστόσο περισσότερο από το ειδύλλιο της Πόλα Νέγγρι. 'Η Πόλα παντρεύτηκε μετά τη Γιλόρια, μα χωρίς σε πρώτη. Πήρε το διαζύγιο της έξη ήμερες πριν από τη Γιλόρια Σβάνσον... Μή νομίζετε τώρα ότι οι δύο σύζυγοι της άταίμων άπαρηγόρητοι. 'Ο πρόξενος Σέργιος Ματιβάνι, ο άνδρας της Πόλας, παρηγορήθηκε γρήγορα με τη Μαίρη Μάκ Κόκομ, την πρωταγωνίστρια της "Όπερας του Σιάγκου". 'Ο μαρζήσιος ντε λά Φαλαίς θεωρεί τον εαυτό του ετυχημένο, όταν τον αποκαλούν με το όνομα της νέας του συζύγου και τον λένε «Κύριος Κόνσταντ Μπέννετ»...

Τι να σας πω; Θα στενωροφούν υπερβολικά, αν έβλεπα τον άντρα μου να χάνει σε τέτοιου βαθμού την προσωπικότητά του. Θα προτιμάσα, αν πανρευόμην σέ, να έχω κατέλινω και πάντα τον κινηματογράφο... Δεν θ' άνεχόμην να λένε τον άντρα μου «Κύριο Γκάρμπο»! Αυτό είναι τρισετά γελίο! Ο άσθανόμην μάλιστα μια περιφρόνησι γι' αυτόν τον άνθρωπο που θα καταδεχόταν να χάνει την προσωπικότητά του και να ζή διαρκώς στη σκιά μου...

Επίσης θα ήθελα να γάμο μυστικό γάμο, αν και οι μυστικοί γάμοι σήμερα της μόδας στο Χόλυγουντ. Οι δύο έρωτευμένοι γίνονται έξωρα άφαντοι μ' ένα αεροπλάνο, παντρεύονται στο Μεξικό κι άναγγέλλουν άργότερα ή δεν άναγγέλλουν καθόλου το γάμο τους.

Αυτές τις συνήθειες μπορεί να τις χαρακτηρίσει κανείς ως «εστέλλες». Καμιά φορά όσος ή «εστέλλες» αυτές βγαίνουν σε καλό, και βλέπουμε τους έρωτευμένους που παντρεύτηκαν να ετυχούν. Μι για πόσο καιρό, άραγε;

Αυτό το μεγάλο πρόβλημα του γάμου, που παρουσιάζεται κάθε τόσο σ' ένα «άστέρα» προκαλεί μέσα του τις έξης άπορίες: «Έχω την ειδική ικανότητα και τον απαιτούμενο χαρακτήρα για να κάμω το γάμο ιερό και διαρκή δεσμό; Είμαι άραγε κατάλληλη για να γίνω νόμιμος σύζυγος κάποιου;»

Για ένα άνδρα, ή περίπτωση αυτή είναι ίσως διαφορετική. Όταν παντρεύεται, άπαιτεί με συμβόλαιο από τη σύζυγό του να υποτάξη τα συμφέροντά της στα δικά του. Είναι ή περίπτωση του Μωρίς Σεβαλιέ και της 'Υβόννης Βαλλέ. Κι ή 'Υβόννη, όπως ξέρετε, ήταν μια πολύ καλή ηθοποιός. Παρατήρησε όμως πρόθυμα όλες τις άδερνες που μπορούσε να περιμένει από τη θεατρική της καριέρα. Παρα-

τήρησε δίχως καμιά διαμαρτυρία. Όταν έκάλειαν το Μωρίς στο Χόλυγουντ, ή 'Υβόννη τον παρεκάλεσε να δεχθή... Κι άρριείται τόχα στην άντανάστασι της όδξης του. Δεν φαίνεται, μάλιστα, να νοστώγη διάλου τα φώτα της ερωτας. Αυτή ή συγκρατητή παραίτησι της θεωρήθηκε ως κάτι το φυσικό και δεν προκαλέσε κανένα σχολίο. 'Η 'Υβόννη Βαλλέ δεν υπάσχει πάλι. 'Υπάρχει ή κυρία Μωρίς Σεβαλιέ. Αυτό δεν προκαλεί καμιά διαφορά... Πώς θα σας φανότανε όσος αν ο Μωρίς Σεβαλιέ λεγότανε «Κύριος Βαλλέ»; ...

***

Πιο πολύ στενωροφη είναι τώρα ή θέσι του συζύγου μιας διασημής «αβεντούρας» της οθόνης ή του θεάτρου, ο όποιος δεν είναι ηθοποιός. 'Ο άνδρας ατός χάνει άμεσως όλη του την προσωπικότητα. 'Ο «Κύριος Γκάρμπο» θα ήταν πολύ δυστοχημένος! Κι όσος, μπορούσε θαμιάτα να ήταν ένας ιδανικός άνδρας που θα μ' έκανε ετυχημένη... 'Ο κόσμος ωστόσο θ' άρνούσε τελείως την προσωπικότητά του και θα τον ήλεγε πάντα «Κύριο Γκάρμπο», γιατί ή γυναίκα του, που κατάφερε να προδεύση μόνη της στη ζωή, προκαλεί άκόμη έκπληξες και φλυαρίες. Μόνο ένας ήλιος ή ένας «ήρωας» θα μπορούσε ν' άνεχθή αυτή την άντιφροση κατάστασι...

Ένας, λοιπόν, από τους λόγους που με κάνουν να μη θέλω να παντρευτώ, ο μεγαλύτερος ίσως, είναι ο φόβος του «Κυρίου Γκάρμπο». Ξέρω πολύ καλά, ότι, κι αν άκόμη άφησα τον κινηματογράφο και πάρω τ' όνομα του άνδρός μου, θ' άνασπατά μου θα έξοκολούσαν να με λένε πάντα Γκάρμπο και να λένε «Κύριο Γκάρμπο» τον άνδρα μου.

Η γνώμη μου είναι ότι οι «άστέρες» του κινηματογράφου, δεν πρέπει να παντρεύονται. Γι' αυτό όλοι οι γάμοι του Χόλυγουντ, άρα ή γρήγορα, καταλήγουν σ' ένα μεγάλο «εστέλλο»...

Ένας σύζυγος έχει άκόμη από τις φροντίδες της γυναίκας του, από τις συμβουλές της, κι από την πνευματική της βοήθεια, που πρέπει να του δίνη πάντα μαζί με την παρουσία της. Όταν, όμως, παντρευτεί μια καλλιτέχινια, πολύ λίγες ήλιδες υπάσουν να πετύχη έκκενη την ιδεώδη ένωση των συμπαιδιών και των συμφερότων που φέρνει την ετυχία...

Όταν έβλεπα στο Χόλυγουντ με τον Μάουρις Στίλλερ, τον μεγάλο σκηνοθέτη, άρχισα κι εγώ να πηραίνω σ' έσπερίδες και σέ «εσπερίδες», όπως κάνουν όλοι οι «άστέρες». Γρήγορα όσος κατάλαβα ότι από αυτές τις κοσμικές φροντίδες ζημιώνονταν πάρα πολύ ή δουλειά μου. Κατάλαβα άκόμη ότι όταν ένας «άστέρας» δειχεται σκληρά στον κόσμο καταστρέφει τη γοητεία που προκαλεί από την οθόνη... Έχω τη γνώμη, ότι ο δημιουργός καλλιτέχνης πρέπει να ζή άπορωβιγμένος στη σιωπή και στην άταμύωσι...

Δεν θέλω να σας κηρώ κι ούτε το έχωρα ποτέ μου, ότι έλάτρευα τον Μάουρις Στίλλερ. Τού ήμην άρροσικη. Σ' αυτόν χρωστούσα τα πάντα... 'Ημην μια άσφιαντη ηθοποιός όταν τον γνώρισα κι όσος έκείνος μ' έκανε διάσημο κινηματογραφικό «άστέρα». Μπροστά του ήμην σάν μια ντροπαλή νέα που σέβεται και θαιμάζει μια μεγαλοφυία. 'Ο Στίλλερ μ' έμαθε να ζώ, να τρώω, να κινώμαι και να έσπαζώ τα συναισθημάτα μου στην οθόνη. 'Ημην σάν μια μαθήτρια που άκούει τρυφά ότι της λέει ο δάσκαλός της. Γι' αυτό ο θάνατος του Στίλλερ μ' άρριε άσπερηόρητη...

Μακριά από το «στούντιο», άποστασίουσιν σ' όλες του τις ιδιοτροπίες. σ' όλες του τις άπατησεις. Έκκαθα τη ζωή μου όπως ήθελε έκείνος. Ατός μου ήλεγε τι έπρεπε να λέω και τι έπρεπε να κάμω. Όταν πέθανε, όρθηρα σάν πλοίο δίχως τιμόνι...

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς καταφέρουν οι άλλοι «άστέρες» να διακοδεύουν όλη τη νύχτα και να πηραίνουν το πρωί να δουλεύουν στο «στούντιο». Έγώ σας έξομολογούμαι ότι ύπερα από την έξαντλητική δουλειά της ήμέρας, νυστάζω και δεν έχω διάθεσι να πάω παιθινά.

Η μοναξιά είναι ή ετυχία μου. Στα σαλόνα δεν μπορώ να έσπαρωσά άνετα. Νοιάθω τον έαυτο μου άδειο, ντροπαλό και τρωαγμένο. Γι' αυτό είμαι κρημνίτη πάντα στη σκιά. Δεν μιλά ποτέ για τις ιδιωτικές μου υποθέσεις, γιατί δεν ενδιαφέρουν κανένα άλλο παρά μονάχα έμένα. Ούτε επιθυμώ να παντρευτώ. Έχω ένα μεγάλο όνειρο που έδωσε... 'Ηθελα να γίνω κυρία Στίλλερ. Έχασα όσος μια ήμερα αυτόν τον ιδανικό άνδρα και γι' αυτό δεν επιθυμώ τώρα να τρυφώ την ησυχία μου με την παρουσία ενός «Κυρίου Γκάρμπο»...

Η Γκρέτα Γκάρμπο.

ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

